ამხანაგებო მუშებო და გლეხებო!

კომუნისტი

საქართ. კომუნისტური პარტიის ცენტრალური ბ თბილისის კომიტეტის და რსფსრ-თა მუშათა, გლეხთა, წითელარმიელთა და მეზღვაურთა დეპუტატების საბჭოების ცენტრ. აღმასკომის ორგანო

ორშაბათი, 5 ნოემბერი 1924 წ.

ყოველდღიური გაზეთი

ფასი 5 კ. № 254 (1109)

რედაქცია თბილისი, რუსთაველის პროსპექტი № 24, მეორე სართული

მთავარი კანტორა თბილისი, რუსთაველის პროსპექტი ტელეფონი 10—49

რედაქციაში საქმისათვის მოლაპარაკება შეიძლება ყოველდღე გარდა კვირა-უქმეებისა 10—11 საათ.

ტელეფონები (რედაქტორის 14—76 (მდივანის 10—58

ხელისმოწერის ფასი: მუშა-მოსამსახურეთ —65 კ., დანარჩენებისათვის ქალაქში—35 კ., ქალაქს გარეშე—95 კ. ხელისმომწერნი მიიღებენ „ჩირაღდანს“. განცხადებები: ხოპარელის სტრიქონი—20 კ. ვაწყობა ციფრებით—25 კ. სამგლოვიარო 5 მან. დისკუსიტების დაკარგვა—50 კან. განცხადებები მიიღება 3 საათამდე.

ექსპედიციის ტელეფ. 5—43

ᲛᲝᲙᲚᲔ ᲡᲘᲐᲮᲚᲔᲔᲑᲘ

— პოლონეთში გლეხები თავს ესხმიან მემამულეებს.

— წყალდიდობამ ბელგიაში დაჰფარა დიდძალი ფართობი ნაკრებნები.

— საარჩევნო კამპანია ამერიკაში ფართოვდება, ბურჟუაზიული პარტიები მილიონებს ხარჯავენ პროპაგანდისათვის.

— ვარშავაში ჩავიდა საბჭოთა ელჩი ვოეიკოვი.

— ჩინეთში სახტიკად დამარცხდა უ-პეი-ფუს არმია, რომლის შტაბი ტყვედ ჩავარდა.

საბჭოების მომავალი არჩევნებისათვის

როგორც გუშინ გვქონდა ცნობა გამოქვეყნებული, საბჭოების არჩევნები საქართველოში დასრულდება დეკემბერში; ამავე თვის უკანასკნელ რიცხვებში მოწვეული იქნება სრული ყრილობა საქართველოს საბჭოების ყრილობა.

მენშევიკები და ყველა ჯურის რეაქციონერები სულ შუდამ იმას გაიძახიან, რომ თითქო საბჭოთა რეჟიმი ახშობდეს ხალხის ნებისყოფას. ისინი მოტრფიალე არიან იმ „დემოკრატიის“, რომელსაც ჩვენ ვხედავთ ბურჟუაზიულ ქვეყნებში.

ამას წინედ ჩვენ მოვიტანეთ გაეხდით „თავისუფალი“ არჩევნებისა „დიდი დემოკრატიის“ კლასიკური ქვეყანაში—ინგლისში. აქ „თავისუფალი“ არჩევნების შედეგად პროლეტარულ ინგლისს მოეკვეს სათავეში ერთი მუშა მუქთახორები და მძარცველები. ესაა ხალხის ნამდვილი ნებისყოფის წარმოუდგენელი ფალსიფიკაცია, რომელსაც ბურჟუაზიამ მიაღწია დღევ მასსების მოტყუილებით და ათასგვარი სხვა ფანდებით.

ასეთი „დემოკრატია“ სხვებისთვის დაგვილია. ჩვენ კი ვანონორციელებთ არა ფორმალურ, არამედ ჭეშმარიტ, საბჭოთა დემოკრატიას, საც გაბატონებული არიან მშრომელნი დიას, მარტო მ.რომელნი. მხოლოდ ისინი მონაწილეობენ საბჭოთა არჩევნებში და სახელმწიფოს მმართველ-გამგეობაში. ყველა ფსაქმური, პარაზიტი ელემენტები, მუშათა და გლეხთა დაუძინებელი მტრები განდევნილი არიან არჩევნებიდან და ქვეყნის მმართველობის საქმიდან.

მაგრამ განსხვავება საბჭოთა არჩევნებსა და დასავლეთის „დემოკრატიულ“ არჩევნებს შორის ამით არ ამოიწურება. კაპიტალის ქვეყნებში გაბატონებული ჯგუფები აწყობენ ფორმალურ არჩევნებს რამოდენიმე წელიწადში ერთჯერ. ერთხელ არჩეული ელექტატები სრულებით დამოუკიდებლად გრძნობენ თავს ამომრჩეველთაგან მთელი წლების განმავლობაში, არაფერს ეკითხებიან მათ, ხოლო მოქმედებენ კი მათი სახელით. ჩვენში კი არჩევნები ხდება ყოველ წლიურად. მაშინ ხალხი გამოთქვამს თავის შეხედულებას და მოსახრებებს, საბჭოთა ყრილობებში, ხელისუფლების ორგანოებში, სადაც ხალხის წარმომადგენლები მოქმედების პროგრამას, რომელიც მათ გადაუხვევლად უნდა გაატარონ ცხოვრებაში.

დეპუტატების დაკვირვებარება ხალხისადმი არ განისაზღვრება მარტო ყოველწლიური არჩევნებით. დეპუტატებს მუდმივი და მჭიდრო კავშირი აქვთ ამომრჩეველ მასასთან, ხშირ-ხშირად უდგებენ მას თავისი მუშაობის ანგარიშს, ხშირ-ხშირად ხდება მათი მოქმედების შემოწმება და შეფასება.

თავისი შინაარსით საბჭოების მოღვაწეობა, თავის თავად ცხადია, საფუძვლით ემსახურება მშრომელ მასსების ინტერესებს, მათი მატერიალურ კეთილდღეობას. და კულტურულ დონის ამაღლების საქმეს.

საბჭოთა ხელისუფლება ძლიერია სწორედ ამ უმჭიდროესი კავშირით ხალხთან, რომელიც მას აქტიურად უჭერს მხარს. საბჭოთა წყობილება წარმოადგენს ისეთ სახელმწიფოებრივ ფორმას, რომელიც უფართოეს გასაქანს აძლევს მასსის თვითმოქმედებას და ინიციატივას.

ამით აიხსნება, რომ, მიუხედავად აურაცხელი დაბრკოლებებისა, მკტად მნიშვნელოვან მიღწევებს გვაქვს საქმე ცხოვრების ყველ დარგში. ამას ბრმაც ხედავს ლეს.

მომავალი საბჭოთა არჩევნები ერთხელ კიდევ დაადასტურებენ საბჭოთა წყობილების ცხოველმყოფელობას. ამავე დროს ისინი მოგვცემენ საშუალებას უფრო მეტად ვასები ჩავაბათ აქტიურად საზოგადოებრივ-სახელმწიფოებრივ აღმშენებლობასა და მმართველობაში.

განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიექცეს უპარტიოების მიზიდვას საბჭოში.

ფართე მასსის პოლიტიკური აქტიურობა და შეგნება საგრძნობლად გაზარდა უკანასკნელ ხანებში. ამასთან ერთ მთლიანად იცავს მუშურ-გლეხურ წყობილებას. ამისდამიხედვით აუცილებელია უპარტიოება შრომელთა მეტი რიცხვის გაყვანა საბჭოებსა და აღმასრულებელ ორგანოებში. ჩვენ არასოდეს არ ვყოფილვართ იმ აზრისა, რომ კომუნისტური საზოგადოების აშენება შეიძლება მარტო კომპარტიის წევრების საშუალებით. ამისათვის საჭიროა მთელი მშრომელი მასსის ამოძრავება. ჩვენ იმთავითვე ვადექით ამ გზას.

აგრეთვე დიდი მნიშვნელობის მქონეა მშრომელ ქალების ჩაბმა საბჭოებში. დღემდე მათში მონაწილეობს მუშა და გლეხ ქალთა ძალიან მცირე პროცენტი. მშრომელი ქალები უნდა გამოვიყვანოთ იმ უმძორაობიდან, რომელიც ნაანდერძევია მთელი წარსულით; მშრომელ ქალებმა სავსებით უნდა გამოიყენონ ის უფლებები, რომლებსაც მათ საბჭოთა წყობილება ანიჭებს. ამისათვის უნდა შეექმნათ რეალური პირობები.

გადაწყვეტილია ადგილობრივი საბჭოების ფუნქციების და უფლებათა გაფართოება და ამ სფეროში მოსპობა „სამ ცრო კომუნიზმის“ პერიოდის ნაშთების. ეს მიტად მეიწყობა ადგილობრივი ორგანოების მუშაობის გაუმჯობესებას.

მაგრამ ეს გარემოება ჩვენ გვავალებს ფრთხილად მოვეკიდოთ სადეპუტატო კანდიდატების შერჩევის საკითხს.

ცხადია, რომ კერძოდ სოფლად „კულაკები“ შეეცდებიან გაძერომა საბჭოებში. ისინი ეკონომიურად გაძლიერებასთან ერთად ეპოტინებიან ძალაუფლებას. ჩვენ მათ საბჭოებიც ახლოსაც ვერ გავაპუსკებთ.

საბჭოებში უნდა ბქნან არჩეულნი მშრომელთა ბელისუფლების მ ჯაკეც დამცველნი, ამავე დროს აღშფოთებლობითი მუშაობისათვის გამოსადეგი ელემენტები, რომელნიც შესძლებენ გლეხების და მუშათა კლასის კავშირის უფრო გაღრმავებას და ცხოვრების ახალ საფუძველზე გარდაქმნის საქმეში საკმაო ინიციატივის და ენერგიის გამოჩენას.

მდგომარეობა ჩინეთში

როგორც უკანასკნელი დეპეშები გვაუწყებენ, გენერალ ჩან-ძო-ლინმა დაამარცხა უ-პეი-ფუ, დაატყვევა 30,000 ათასი მისი ჯარის კაცი, ხელთ იგდო უამრავი სამხედრო მასალა და მთელი გენერალური შტაბი მოწინააღმდეგისა. ამნაირათ, თუ სწორია ეს ცნობა, სამხედრო ოპერაციები თითქმის სულ არ გათავებულა, ყოველწამიერად ველით უახლოესდება თავის დასასრულს.

ჩინეთში ბრძოლა სწარმოებდა ორი უმთავრესი ხაზით.

პირველი—სანჰრეთ ჩინეთში, ინგლისელები, რომლებიც დიდი ხანია გამაგრებული არიან ქვანტუნგის პროვინციის სანჰრეთ ნაწილში, ნათესადგურ ჰონკონგში, ებრძვიან ქვანტუნის მთავრობას სუნ-იატ-სენის მთავრობით. მათი მიზანია ამ პროვინციის უმთავრესი ქალაქის, უდიდესი სავაჭრო ცენტრის, კანტონის ხელში ჩაგდება და დამარცხება ნაციონალურ-რევოლუციონური პარტიისა, „გომინდანის“, რომლის ბელადია სუნ-იატ-სენი.

მეორე—ჩრდილოეთ ჩინეთში ბრძოლა სწარმოებს ორი პარტიის შორის. ერთია ტჩილის პარტია რეაქციონურ გენერალ უ-პეი-ფუს მეთაურობით, მეორე—ფინ-ლიე-ი, პარტია გენერალ ჩან-ძო-ლინის ხელმძღვანელობით. პირველია ავგენტურა ინგლისი-ამერიკის კაპიტალის. მეორეა წარმომადგენელი იაპონის კაპიტალის. უნდა ითქვას ბრძოლა სწარმოებს ჩინეთის უფრო ინტერესი საერო ცენტრის, ძახაის, ხელში ჩასაგდებად, მაგრამ ცხადია საერთოთ საქმე შეეხება იმას, თუ ვინ გაბატონდება შუა და ჩრდილოეთ ჩინეთში: ინგლის-ამერიკის აგენტი, უ-პეი-ფუ, თუ იაპონის მსახური, ჩან-ძო-ლინი.

დღეს დღეობით გამარჯვება დარჩა ამ უკანასკნელს, რომელთან მეგობრულ განწყობილებაშია სუნ-იატ-სენი და რომელსაც ამას წინათ დამტებითი ხელშეკრულება დასდო საბჭოთა კავშირთან ალმოსავლეთ ჩინეთის რკინის გზის შესახებ.

არც ერთი ბენებული პარტია არ არის გამოხატველი ჩინეთის მუშების ინტერესებისა. თვით გომინდანი პარტიაც, როგორც მთელი, შორს არის ამ ინტერესებისაგან. მხოლოდ მისი მემარცხენე ფრთა სუნ-იატ-სენის და ვან-ტინ-ვეის მეთაურობით ცდილობს დაუახლოვდეს მუშებს და თანაგრძნობით უყურებს მათ. მაგრამ ეს პარტია, როგორც მეთაური ჩინეთის ხალხის ნაციონალური განმათავისუფლებელი მოძრაობისა, სარგებლობს იქაური კომუნისტების დახმარებით.

როგორც ცნობილია სამხრეთ ჩინეთში სუნ-იატ-სენმა გაიმაგრა ინგლისის დახმარებით მის წინააღმდეგ ამდგარ ფაშისტებზე. ხოლო ჩან-ძო-ლინის გამარჯვება ჩრდილოეთში მოასწავებელია ისევ ინგლისს-ამერიკის დამარცხებას. ორივეს გამარჯვებანი ნავს ჩინეთში გარეშე იმპერიალისტური ძალების გავლენის შესუსტებას, რადგან ჩან-ძო-ლინი თანდათან თავისუფლება იაპონის გავლენისაგან.

საერთოდ უკანასკნელი ამბები ჩინეთში, რამდენადაც ის გამომდინარეობს საბჭოებში. ისინი ეკონომიურად გაძლიერებასთან ერთად ეპოტინებიან ძალაუფლებას. ჩვენ მათ საბჭოებიც ახლოსაც ვერ გავაპუსკებთ.

საბჭოებში უნდა ბქნან არჩეულნი მშრომელთა ბელისუფლების მ ჯაკეც დამცველნი, ამავე დროს აღშფოთებლობითი მუშაობისათვის გამოსადეგი ელემენტები, რომელნიც შესძლებენ გლეხების და მუშათა კლასის კავშირის უფრო გაღრმავებას და ცხოვრების ახალ საფუძველზე გარდაქმნის საქმეში საკმაო ინიციატივის და ენერგიის გამოჩენას.

მდგომარეობა ჩინეთში

როგორც უკანასკნელი დეპეშები გვაუწყებენ, გენერალ ჩან-ძო-ლინმა დაამარცხა უ-პეი-ფუ, დაატყვევა 30,000 ათასი მისი ჯარის კაცი, ხელთ იგდო უამრავი სამხედრო მასალა და მთელი გენერალური შტაბი მოწინააღმდეგისა. ამნაირათ, თუ სწორია ეს ცნობა, სამხედრო ოპერაციები თითქმის სულ არ გათავებულა, ყოველწამიერად ველით უახლოესდება თავის დასასრულს.

ჩინეთში ბრძოლა სწარმოებდა ორი უმთავრესი ხაზით.

პირველი—სანჰრეთ ჩინეთში, ინგლისელები, რომლებიც დიდი ხანია გამაგრებული არიან ქვანტუნგის პროვინციის სანჰრეთ ნაწილში, ნათესადგურ ჰონკონგში, ებრძვიან ქვანტუნის მთავრობას სუნ-იატ-სენის მთავრობით. მათი მიზანია ამ პროვინციის უმთავრესი ქალაქის, უდიდესი სავაჭრო ცენტრის, კანტონის ხელში ჩაგდება და დამარცხება ნაციონალურ-რევოლუციონური პარტიისა, „გომინდანის“, რომლის ბელადია სუნ-იატ-სენი.

მეორე—ჩრდილოეთ ჩინეთში ბრძოლა სწარმოებს ორი პარტიის შორის. ერთია ტჩილის პარტია რეაქციონურ გენერალ უ-პეი-ფუს მეთაურობით, მეორე—ფინ-ლიე-ი, პარტია გენერალ ჩან-ძო-ლინის ხელმძღვანელობით. პირველია ავგენტურა ინგლისი-ამერიკის კაპიტალის. მეორეა წარმომადგენელი იაპონის კაპიტალის. უნდა ითქვას ბრძოლა სწარმოებს ჩინეთის უფრო ინტერესი საერო ცენტრის, ძახაის, ხელში ჩასაგდებად, მაგრამ ცხადია საერთოთ საქმე შეეხება იმას, თუ ვინ გაბატონდება შუა და ჩრდილოეთ ჩინეთში: ინგლის-ამერიკის აგენტი, უ-პეი-ფუ, თუ იაპონის მსახური, ჩან-ძო-ლინი.

დღეს დღეობით გამარჯვება დარჩა ამ უკანასკნელს, რომელთან მეგობრულ განწყობილებაშია სუნ-იატ-სენი და რომელსაც ამას წინათ დამტებითი ხელშეკრულება დასდო საბჭოთა კავშირთან ალმოსავლეთ ჩინეთის რკინის გზის შესახებ.

არც ერთი ბენებული პარტია არ არის გამოხატველი ჩინეთის მუშების ინტერესებისა. თვით გომინდანი პარტიაც, როგორც მთელი, შორს არის ამ ინტერესებისაგან. მხოლოდ მისი მემარცხენე ფრთა სუნ-იატ-სენის და ვან-ტინ-ვეის მეთაურობით ცდილობს დაუახლოვდეს მუშებს და თანაგრძნობით უყურებს მათ. მაგრამ ეს პარტია, როგორც მეთაური ჩინეთის ხალხის ნაციონალური განმათავისუფლებელი მოძრაობისა, სარგებლობს იქაური კომუნისტების დახმარებით.

როგორც ცნობილია სამხრეთ ჩინეთში სუნ-იატ-სენმა გაიმაგრა ინგლისის დახმარებით მის წინააღმდეგ ამდგარ ფაშისტებზე. ხოლო ჩან-ძო-ლინის გამარჯვება ჩრდილოეთში მოასწავებელია ისევ ინგლისს-ამერიკის დამარცხებას. ორივეს გამარჯვებანი ნავს ჩინეთში გარეშე იმპერიალისტური ძალების გავლენის შესუსტებას, რადგან ჩან-ძო-ლინი თანდათან თავისუფლება იაპონის გავლენისაგან.

საერთოდ უკანასკნელი ამბები ჩინეთში, რამდენადაც ის გამომდინარეობს საბჭოებში. ისინი ეკონომიურად გაძლიერებასთან ერთად ეპოტინებიან ძალაუფლებას. ჩვენ მათ საბჭოებიც ახლოსაც ვერ გავაპუსკებთ.

საბჭოებში უნდა ბქნან არჩეულნი მშრომელთა ბელისუფლების მ ჯაკეც დამცველნი, ამავე დროს აღშფოთებლობითი მუშაობისათვის გამოსადეგი ელემენტები, რომელნიც შესძლებენ გლეხების და მუშათა კლასის კავშირის უფრო გაღრმავებას და ცხოვრების ახალ საფუძველზე გარდაქმნის საქმეში საკმაო ინიციატივის და ენერგიის გამოჩენას.

როგორ იცავენ მარტოვის მოწყაფეები ქართველ მენშევიკებს

ავანტიურისტის ერთი თვისება ასეთია: როდესაც მის მიერ დაწყებული „საქმე“ დამარცხდება და ის თვითონ კისერს მოიტეხს, მაშინვე გამოაცხადებს: „Я не я, лошадь не моя“ ე. ი. მე არაფერ შუაში არა ვარო. დაახლოებით ამას ლაპარაკობენ ქართველი მენშევიკების ვეგობრები უცხოეთში. საკმაოა გავახსენოთ ჩვენ მკითხველებს, რომ ასეთი ახსნა-განმარტება მისცა გერმანელ მენშევიკების გაზეთმა, „ფორვერტსმა“ ქართველ მენშევიკების როლს აგვისტოს გამოსვლებში. ეს გამოსვლები მან გაასაღა (მენშევიკების დამარცხების შემდეგ) პროვოკაციად, ჩვენს ვიერ მოწყობილათ. ამასვე იმეორებს ჩუს მენშევიკების (დანი დალინი, აბრამოვიჩი) ურნალი „Социалистический Вестник“ წაიკითხეთ, როგორი „წილადობილათი“ უმისპინძლდებიან ეს დათრარაზნეულები თავიანთ მკითხველებს ბერლინში:

„ლაპარაკი იმაზე, რომ ქართველი მენშევიკები აქეზებდენ ხალხს აჯანყების მოსაწყობათ, არის საქმის ნამდვილი ვითარების შეგნებული დახახინჯება... ყველამ, ვინც გულდასმით და პატიოსნათ ადევნებდა თვალყურს მათ მოღვაწეობას, იცის, რომ რამოდენიმე წლის განმავლობაში, დღიდან ოკუპაციისა, საქართველოს ოციალ-დემოკრატიის ცენტრალური დაწესებულებები და, განსაკუთრებით, ათი სახელგარგარეთელი ორგანოები, ყოველ ღონეს მიმართავდენ, რომ შეეკავებიათ მასები აჯანყებისაგან, ახლა, მართლაც, რომ გამოსულიყენენ ქართველი მენშევიკები დაწყებული აჯანყების ორგანიზატორების როლში, იმ აჯანყების, რომლის ხტიქიური აფეთქება თვით მენშევიკების ვარაუდით მხოლოთ იმის მაჩვენებელი იქნებოდა მხოლოთ იმის, რომ მათ ვეღარ გაუწიეს წინააღმდეგობა სასოფლო-ვლებში ჩაგონებულ ხალხს და იძულებულ იქნენ აჯანყებული მასების ხელ ძღვანელებათ გამოსულიყენენ, რათა თავის ანაბარათ არ მიეტოებათ ისინი“...

ასეთი ვარიანტის ერთ-ერთ ავტორად ითვლება ცნობილი ისტორიკოსი მენშევიკების პარტიის ცენტრალური ორგანოს „სოციალ-დემოკრატიის“ რედაქციის წევრი ნ. ვალენტინოვი. ეს ნ. ვალენტინოვი ამტკიცებს, რომ ქართველ მენშევიკებს ბოლშევიკების ხელში ჩაგდება სრულებით არ შეეძლოთ, რადგან ისინი ხალხის ნებას ვერ გამოხატავდენ

ბრძოლა ფოთის ნავსადგურისთვის

ბრიტანელების მიერ ფოთის ნავსადგურის ბლოკადის მოწყობის მცდელობა. — ფოთის ნავსადგურის ბლოკადის მოხსნა. — ბრიტანელების ფოთიდან გაქცევა. — ფოთის ნავსადგურის ბლოკადის მოხსნის ოფიციალური ცნობა.

ფოთი, 8 ივლისი. ბრიტანელებმა ფოთის ნავსადგურის ბლოკადის მოწყობა სცადეს. 4 ივლისს დილის 10 საათზე ფოთის ნავსადგურის შესასვლელთან გამოჩნდა ინგლისის სამხედრო ხომალდი „ფოქსჰაუნდი“, რომელიც ნავსადგურის შესასვლელთან ჩაიარა და ზღვის ნაპირის პარალელურად ბათუმის მიმართულებით გაემართა. ამ ხომალდის ჩაქროლებით ფოთის ნავსადგურის ბლოკადის მოწყობა სცადეს. ინგლისის ხომალდის ფოთიდან გაქცევის შემდეგ ფოთის ნავსადგურის ბლოკადა მოხსნილად ითვლებოდა. ამ ხომალდის

ეროვნული ბიბლიოთეკის ფონდებში დაცული ქართული ხელნაწერების ელექტრონული კატალოგი

ეროვნული ბიბლიოთეკის ფონდებში დაცული ქართული ხელნაწერების ელექტრონული კატალოგის პრეზენტაცია 12 დეკემბერს, ხუთშაბათს, 15 საათზე ეროვნული ბიბლიოთეკის დარბაზში (რუსთაველის გამზირი, 31) გაიმართება.

ელექტრონული კატალოგის შექმნის იდეა ეროვნული ბიბლიოთეკის ხელნაწერთა განყოფილების თანამშრომლებს ჯერ კიდევ 1990-იანი წლების დასაწყისში გაუჩნდათ. ამ პერიოდში ბიბლიოთეკის ხელნაწერთა განყოფილებაში ინახებოდა ქართული ხელნაწერების ის ნაწილი, რომელიც ეროვნული ბიბლიოთეკის ფონდებში ჯერ კიდევ 1920-იან წლებში მოხვდა. ეს ხელნაწერები ბიბლიოთეკის ფონდებში ინახებოდა, მაგრამ მათ შესახებ ინფორმაცია ბიბლიოთეკის მკითხველისთვის ხელმისაწვდომი არ იყო. ამ ხელნაწერების ნაწილი ბიბლიოთეკის ფონდებში ინახებოდა, ნაწილი კი ბიბლიოთეკის ხელნაწერთა განყოფილებაში

ГАЗЕТА ДЛЯ ВСІХ

ВИДАВНИЦТВО ГАЗЕТИ ДЛЯ ВСІХ ВИДАЄ ЩОДЕННУ ГАЗЕТУ ДЛЯ ВСІХ ТА ЩОТИЖНЕВИЙ ЛІТЕРАТУРНО-НАУКОВИЙ ЖУРНАЛ ДЛЯ ВСІХ. ВІДПОВІДАЛЬНИЙ РЕДАКТОР І ВИДАВЕЦЬ Л. І. ЗЕЛЕНЕЦЬКИЙ.

ЧЕТВЕР, 6 ГРУДНЯ 1924 Р. ЧИСЛО 254 (1109)

ЩОДЕННА ГАЗЕТА ДЛЯ ВСІХ

ЩОТИЖНЕВИЙ ЛІТЕРАТУРНО-НАУКОВИЙ ЖУРНАЛ ДЛЯ ВСІХ

ВИДАВНИЦТВО ГАЗЕТИ ДЛЯ ВСІХ

ВИДАЄТЬСЯ З ВИСОКОЇ ЛАСКИ

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ ДО ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ НАРАДИ

Львівська обласна економічна нарада, що відбулася 5 грудня, ухвалила резолюцію, в якій, між іншим, сказано, що Львівщина, як і вся Україна, терпить від нестачі грошей, від браку обігових коштів, від високої ціни на кредит, від нестачі сировини, від браку робочої худоби, від браку машин і т. ін. Ухвалено також, що Львівщина, як і вся Україна, потребує допомоги, і що ця допомога повинна прийти з Москви.

Ми не будемо розбирати, чи ухвала ця правильна, чи ні. Ми не будемо також розбирати, чи Львівщина, як і вся Україна, потребує допомоги, і чи ця допомога повинна прийти з Москви. Ми не будемо також розбирати, чи Львівщина, як і вся Україна, терпить від нестачі грошей, від браку обігових коштів, від високої ціни на кредит, від нестачі сировини, від браку робочої худоби, від браку машин і т. ін. Ми не будемо також